

Foredraget, som navnlig Karl May og Leif Knudsen gjorde mange Løjer med. Ikke desmindre var de alle enige om, at de trods den forpestede Luft i Lokalet vilde gaa derhen ogsaa næste Gang, naar Vandrepræsten talte. Det var dog altid lidt nyt. Jørgen Berg erklærede endogsaa, at »saadan noget havde man godt af at overvære engang imellem«. Paa Grund af de andres Vittigheder bed han sig i det hele mere og mere fast i den dystre Sindsstemning, som Mads Vestrups Selvbekendelse i Forening med Efterretning om Cajus Vangs Selvmord havde vakt hos ham.

Til de øvrige Gæsters største Forbavselse udviklede der sig efterhaanden en højroset religiøs Debat, hvorunder Jørgen Berg blev mere og mere hed i Hovedet. Da han tilsidst i sin Stædighed lod sig opægge til den Udtalelse, at han for sit Vedkommende fuldt og fast troede paa Helvede og en personlig Djævels Eksistens, brød der et stort Spektakel løs, i hvilken Anledning Frants Møller, hvem det omsider var lykkedes at blive temmelig fuld, midt i sin Spiritusdøs begyndte at mækre.

PAA samme Tid gik Jytte og Karsten From langsomt frem og tilbage paa Fortovet i Dronningens Tværgade. De kom begge fra en stor Orkester-Koncert i *Odd Fellow*-Palæet, og det var ikke tilfældigt, at de